

Sygn. I C 152/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółki z o. o w S. i Miastu S.

o zapłatę i nakazanie

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda W. C. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w S. kwotę 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zasądza od powoda W. C. na rzecz pozwanego Miasta S. kwotę 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego T. K. kwotę 2.400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sygn. I C 152/18

UZASADNIENIE

Powód, W. C., wniósł przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą S. pozew o nakazanie zapłaty 35.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o nakazanie przydzielenia powodowi mieszkania komunalnego-socjalnego (k. 2-5 i k.36).

Na uzasadnienie podał, że w marcu 2014 r. wystąpił z wnioskiem o przydział mieszkania komunalnego lecz otrzymał pismo, że wniosek będzie rozpatrywany w latach następnych. Taką samą odpowiedź uzyskał w wyniku ponowienia tegoż wniosku w 2017 r. Niezapewnienie powodowi mieszkania doprowadziło powoda do popełnienia przestępstw na tle finansowym, a w konsekwencji do pozbawienia go wolności. Wskazywał, że w S. jest dużo pustostanów.

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut braku legitymacji biernej. Wskazywał, że jest jedynie zarządcą lokali komunalnych, a nie ich właścicielem, czy też podmiotem wynajmującym lokale w S.. Podkreślał, że samo niezadowolenie powoda z faktu, że nie otrzymał natychmiast lokalu socjalnego na terenie Miasta S. nie może stanowić podstawy żądań zawartych w pozwie, zwłaszcza w stosunku do pozwanego który nie ma prawnego obowiązku w przedmiocie zapewnienia powodowi lokalu socjalnego. Powód nie wykazał na czym polega jego krzywda, jaki jest jej zakres oraz jaki ma ona związek z postępowaniem pozwanego. Strona pozwana zażądała zasądzenia na jej rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych (k.64-64v.).

Postanowieniem z 3 września 2018 r. Sąd, na wniosek powoda (k.80-80v.), wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Miasto S. (k.81).

Pozwany Miasto S., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, podnosząc, że roszczenia powoda, zarówno co do żądania zapłaty, jak i przydzielenia lokalu socjalnego są całkowicie bezzasadne. Wskazywał, że zgłoszone roszczenia nie znajdują oparcia w przepisach prawnych, nadto nie zostały w żaden sposób udowodnione. Przyznając, że powód ubiegał się o lokal z mieszkaniowego zasobu Miasta, podnosił, że wnioski te były rozpatrywane zgodnie z obowiązującą w tym zakresie procedurą. Powód był informowany o warunkach, jakie musi spełnić, aby ubiegać się o lokal komunalny, jak również o dużej liczbie osób oczekujących na mieszkania z zasobu Miasta. Dalej pozwany wyjaśnił, że powód nie dopełnił obowiązku przedłożenia wszystkich dokumentów niezbędnych w celu ostatecznego rozparzenia jego wniosku, stąd nie został umieszczony na liście mieszkaniowej. Nie przysługuje mu też lokal w innym trybie, w tym lokal socjalny. Niezależnie od powyższego pozwany argumentował, że nawet umieszczenie na liście mieszkaniowej nie jest jednoznaczne z ofertą zawarcia umowy najmu lokalu i nie zobowiązuje Miasta do zapewnienia mieszkania w określonym terminie. Odnosząc się do żądania zapłaty, pozwany zarzucił, że powód nie wskazał i nie udowodnił ani podstawy jego dochodzenia ani jego wysokości (k.91-91v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. C. wnioskiem z 2014 r., aktualizowanym w 2017 r. ubiegał się o lokal mieszkalny z mieszkaniowego zasobu Miasta S.. Powód był informowany o warunkach jakie musi spełnić, aby ubiegać się o lokal komunalny oraz o dużej liczbie oczekujących na mieszkania z zasobu Miasta S.. Sprawa mieszkaniowa powoda pozostawiona została bez rozpatrzenia, albowiem powód nie przedłożył, pomimo wezwań, wszystkich wymaganych dokumentów.

(Dowód: pismo (...) Sp. z o.o. w S. z 3 marca 2014 r. k. 93, pismo (...) Sp. z o.o. w S. z 8 sierpnia 2017 r. k. 94, pismo Urzędu Miejskiego w S. z 1 marca 2018 r. k.95, (...) Sp. z o.o. w S. z 10 kwietnia 2018 r. k. 96, notatka służbowa (...) Sp. z o.o. w S. z 17 września 2018 r. k.97)

Sąd zważył, co następuje

W niniejszej sprawie powód wystąpił z dwoma roszczeniami: o nakazanie pozwanym przydzielenia mu mieszkania komunalnego i o zapłatę zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku niezapewnienia mu takiego lokalu. Roszczenia te powód wywodził z przepisu art. 4 ust. 2 ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gmin i o zmianie kodeksu cywilnego oraz z art. 417 kc. Twierdził bowiem, że pomimo złożenia wniosku o przydział mieszkania komunalnego i spełnienia wymagań do jego uzyskania, mieszkania takiego nie otrzymał. W konsekwencji, powód by zapewnić mieszkanie dla siebie i żony zmuszony został do popełnienia przestępstw na tle finansowym, doznając uszczerbku w postaci pozbawienia wolności.

W pierwszej kolejności zważyć należy, że zasób komunalny, co ostatecznie nie było kwestionowane przez strony, pozostaje w dyspozycji Miasta S., zaś Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jest jedynie zarządcą lokali komunalnych. Powyższe prowadzi do wniosku, że pozwany Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością w S. nie był legitymowany do wystąpienia w niniejszym procesie w charakterze pozwanego. W konsekwencji powództwo przeciwko temu pozwanemu należało oddalić.

Powództwo o nakazanie w stosunku do pozwanego Miasta S. podlegało natomiast oddaleniu jako nieuzasadnione. W kontekście stanowiska strony powodowej wyjaśnić na wstępie należy, że uwzględnienie powództwa jest możliwe tylko, jeżeli istnieje podstawa, czy to ustawowa, czy umowna uzasadniająca takie orzeczenie. W niniejszej sprawie brak jest natomiast jakiegokolwiek materialnej podstawy do uwzględnienia wywiedzionego przez powoda roszczenia. Żaden przepis, co trafnie podnosił pozwany Miasto S., nie nakłada na Miasto S. obowiązku zapewnienia powodowi lokalu komunalnego. Marginalnie wskazać należy, że brak jest też umowy czy orzeczenia sądu, które byłoby źródłem takiego obowiązku, co pozostaje poza rozważaniami, jako że powód na źródła takie się nie powoływał. Nie kwestionując, że sytuacja finansowa, mieszkaniowa powoda była i jest trudna, podkreślić należy, że Miasto S., nie ma obowiązku zawarcia umowy najmu z osobą nie posiadającą mieszkania i spełniającą pozostałe kryteria do zawarcia takiej umowy określone w wyżej wskazanej ustawie i wydanym na jej podstawie akcie prawa miejscowego. Przywołany przez stronę powodową przepis art. 4 ust. 2 ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gmin i o zmianie kodeksu cywilnego (ani żaden inny), nie stanowi źródła takiego obowiązku, a w konsekwencji nie stwarza dla powoda roszczenia w sensie materialnym.

Z tego względu Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zgłoszone na okoliczność sytuacji materialnej, bytowej i mieszkaniowej powoda w trakcie starania się o lokal z zasobów mieszkaniowych Miasta S. tj. wniosek o przesłuchanie świadka A. S. i wniosek o zobowiązanie pozwanego do złożenia odpisu akt sprawy mieszkaniowej powoda jako nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo o nakazanie wobec braku istnienia materialnej jego podstawy.

Odnosząc się do roszczenia o zadośćuczynienie, to skonstruowane zostało ono na twierdzeniu, że nieprzydzielenie powodowi mieszkania doprowadziło go do pozbawienia wolności, albowiem by zdobyć środki finansowe na zapewnienie sobie i żonie mieszkania, powód wszedł na drogę przestępczą.

Jak stanowi art. 417 § 1 kc za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Dla wystąpienia tej odpowiedzialności konieczne jest spełnienie przesłanek w postaci szkody, bezprawności (określonej jako zachowanie niezgodne z prawem), związku przyczynowego między bezprawnością a szkodą. W świetle tego, co już rozważono powyżej, nie budzi wątpliwości, że powód nie wykazał w niniejszej sprawie bezprawności w działaniu pozwanego Miasta S.. Nie wykazał też powód, by w wyniku działania pozwanego poniósł jakąkolwiek krzywdę. Krzywdą tą nie jest pozbawienie go wolności za popełnione przez powoda przestępstwa. Twierdzenia, że to na skutek działania pozwanego powód popełnił przestępstwa są kuriozalne. W argumentacji tej powód pomija, że dla zdobycia środków finansowych miał możliwość podjęcia działań zgodnych z prawem, takich jak chociażby podjęcie najprostszej pracy fizycznej. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przeprowadzenie dowodu z wyszczególnionych na rozprawie akt karnych powoda i jego żony. Pomijając już, że procedura cywilna nie zna dowodu z akt sprawy, prowadzenie z nich dowodu było bezprzedmiotowe dla niniejszej sprawy i prowadziłyby tylko do nieuzasadnionego przedłużania postępowania. Brak jest przepisu który uprawniałby do popełnienia przestępstw z uwagi na bezdomność. Z uwagi na powyższe Sąd oddalił również powództwo o zapłatę.

W punkcie 2 i 3 sąd orzekł o kosztach należnych od powoda na rzecz pozwanych, przy zastosowaniu art. 102 kpc.

O kosztach należnych pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu, orzeczono jak w punkcie 4.